

Parlamentul României
Senat

Bucureşti, 24 octombrie 2016

OPINIE

referitoare la Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)
COM (2016) 270 final

Senatul României a examinat **Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)** - **COM (2016) 270 final** - conform Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007.

Având în vedere raportul Comisiei pentru Afaceri Europene din 21.10.2016, **plenul Senatului**, în ședința din data de 24 octombrie 2016, a identificat următoarele:

I. Se constată:

1. Propunerea de regulament conține unele elemente care pot fi apreciate ca fiind pozitive;
2. Introducerea unui mecanism pentru a gestiona situațiile de presiune disproportională asupra sistemelor de azil ale statelor membre, un sistem de partajare a surplusului de solicitanți de azil (mecanism de corecție pentru repartizarea cererilor) care va determina automat situațiile în care o țară se confruntă cu un număr disproportional de cereri de azil, în funcție de PIB (50%) și populație(50%). Dacă o țară primește un număr disproportional de cereri care depășește valoarea de referință (peste 150 % din valoarea de referință), toate noile cereri depuse în acea țară (indiferent de cetățenia solicitantului) vor fi transferate, după ce s-a verificat admisibilitatea cererilor, în întreaga UE, până când numărul cererilor se va situa din nou sub nivelul respectiv.
3. Păstrarea principiului de bază respectiv: solicitanții de azil trebuie să depună cererea în prima țară în care intră, cu excepția cazului în care au familie în altă țară.
4. Termene mai scurte pentru etapele procedurii de determinare, transfer și acces la procedura de azil.

II. Se necesită clarificări:

1. O justificare a modului de calcul a aşa-numitei contribuţii de solidaritate ce ar putea să fie impusă statului membru care nu ar accepta un solicitant de protecţie internaţională.

III. Se recomandă:

1. Orice propunere de redistribuire a solicitanţilor de protecţie internaţională între statele membre trebuie să ia în considerare specificul şi capacitatea statelor membre, fiind evident că un mecanism de repartizare corectiv, cu caracter autonom, nu ţine cont de circumstanţele de fapt din fiecare stat membru şi de infrastructura de care dispune acesta;
2. Împărţirea responsabilităţilor între statele membre în domeniul migraţiei, care ar trebui să fie echitabilă, să nu pornescă de la sancţiuni financiare a unor state membre care s-ar putea confrunta la rândul lor cu dificultăţi.

IV. Se atrage atenţia:

1. Prezenta propunere reduce şi simplifică la minimum cheia de calcul, dar evită orice element corectiv care, în cazul României, ar însemna în principal capacitatea de primire şi integrare. Mecanismul de corecţie va fi revizuit după 18 luni de la intrarea în vigoare a regulamentului, apoi anual, pentru a asigura că permite o partajare echitabilă a responsabilităţii între SM.
2. Solidaritatea nu ar trebui invocată pentru dezvoltarea unor situaţii particulare, iar caracterul voluntar este singura garanţie a sucesului în gestionarea imigraţiei neregulamentare şi a deplasărilor secundare.

V. Se manifestă reţineri, prin încălcarea principiului proportionalităţii, astfel:

1. Posibilitatea ca un stat membru să nu ia parte, temporar, la redistribuirea cererilor de azil. În acest caz, statul membru respectiv va trebui să plătească o contribuţie de solidaritate în valoare de 250.000 EUR ("solidaritate finanţiară") pentru fiecare solicitant pentru care ar fi fost responsabil în temeiul mecanismului, către statul membru care a primit solicitantul în cauză.
2. Introducerea unei chei de distribuţie obligatorie permanentă, în loc de a adopta măsuri provizorii în situaţii de urgenţă, depăşeşte măsura necesară pentru atingerea obiectivului şi, prin urmare, încalcă principiul proporţionalităţii.

p. Președintele Senatului

Ioan CHELARU